

б) Страдателно-то причастіе на това исто време пощо ся прибави на трето-то лице ный, еный или тый въ първо-то спряженіе; въ второ-то ный или веный, въ трето-то ный или еный, както: глагола-ный, бї-эный или бї-тый**) несé-ный, ўрино-вé-ный, тїи, що сж на нѣ, превръщатъ ѣ-то на о, зрѣ-ный; усѣчено глаголанъ, бїенъ,

По гортъ (вижь стр 74) казахме що спрагателно-то причастіе прсисходи отъ първо-то лице на първо-то пршед. опредѣленно, нещо прсвѣрне хъ на лъ; въ дспълненіе на това тѣка казваме, що тїи глаголы, кои-то са спрагжтъ по първий-а примѣръ на второ-то спряженіе исхвърлатъ гласна-та о, коя-то е предъ хъ; както: текѡхъ тѣклъ, несѡхъ нѣслъ, такожде исхвърлатъ и предшествюща-та безгласна, ако она е д или т; както: плетѡхъ плѣлъ, ведѡхъ вѣлъ.

**) Извѣстно е че много глаголи имжтъ за пршедше-то време освѣнь свкнновенно-то причастіе на ный, и дрѣго на тый, това свойство иматъ преимѣщенственно глаголи-те що са сказнатъ по първий-а примѣръ на първо-то спряженіе, както: отъ бїю бїгый, усѣчено бїтъ, пїю пї-тый пїтъ, мкїю мкїгый мкїтъ, вкїю вкїгый вкїтъ, лїю лїгый лїтъ, дѣю дѣгый, знїю знї-тый, нсїю нсїгый, врїю врїгый и проч.